

25

NR 5/243
17 maja 2005

Solidarność

ZAGŁĘBIA
MIEDZIOWEGO

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Siedziba MKZ

W 1981 roku Solidarność w Legnicy otrzymała budynek przy ul. Jordana na swoją siedzibę. W marcu Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Henryk Gulbinowicz dokonał uroczystego poświęcenia budynku, a także krzyży i obrazu Matki Bożej Częstochowskiej – Królowej Polski. Mówił wtedy do zebranych „Bądźcie tymi, którzy żyją w prawdzie i sprawiedliwości, bo te dwa elementy są dzisiaj dla pracy w naszym narodzie, w naszej Ojczyźnie bardzo potrzebne.”

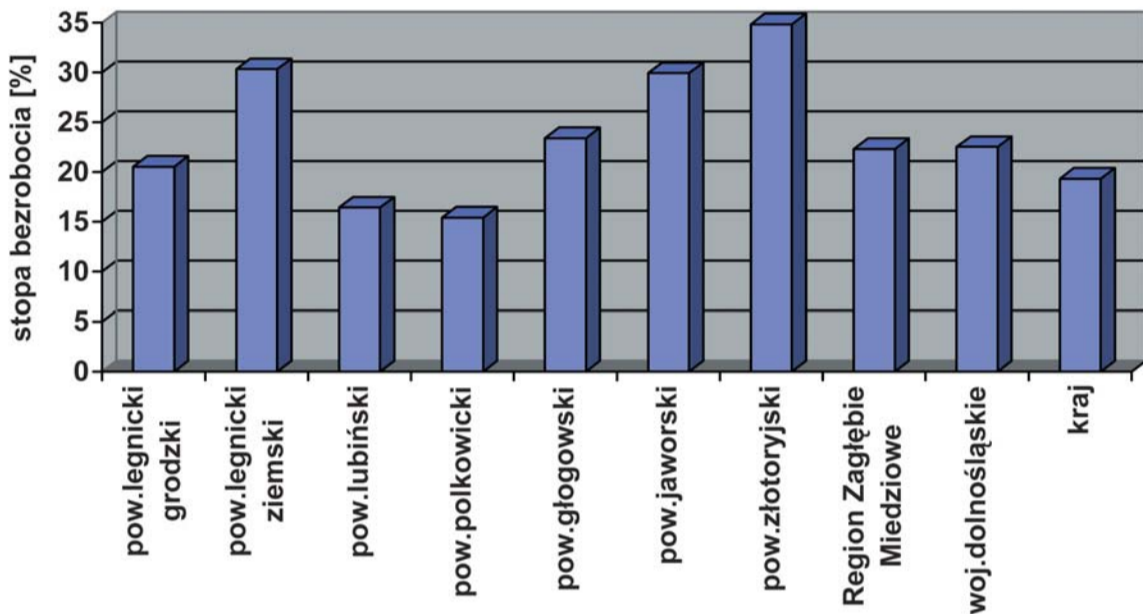
Bezrobocie na koniec marca 2005

Opracował Jacek Swakoń

Liczba bezrobotnych oraz stopa bezrobocia

Obszar	Powiat legnicki grodzki	Powiat legnicki ziemski	Powiat lubiński	Powiat polkowicki	Powiat głogowski	Powiat jaworski	Powiat złotoryjski	Region Zagłębie Miedziowe	Woj. dolnośląskie	kraj
Liczba bezrobotnych	9 638	5 798	6 892	5 450	7 894	6 230	6 192	48 094	261 289	3 052 600
Stopa bezrobocia [%]	20,5	30,3	16,4	15,4	23,4	29,9	34,8	22,3	22,5	19,3

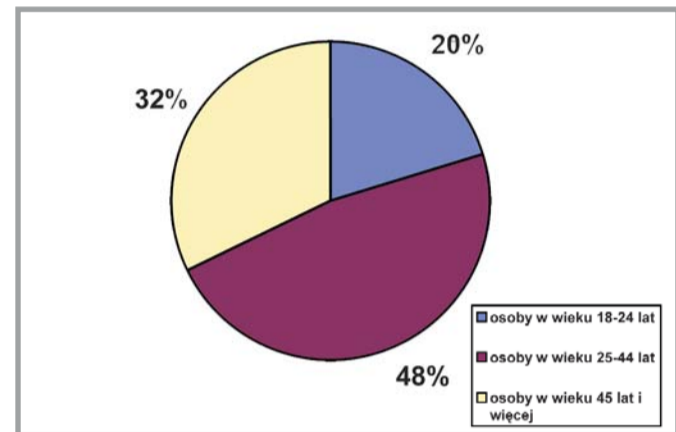

Ze względu na płeć:

- mężczyźni 127 323 tj. 48,7 %
- kobiety 133 966 tj. 51,3 %

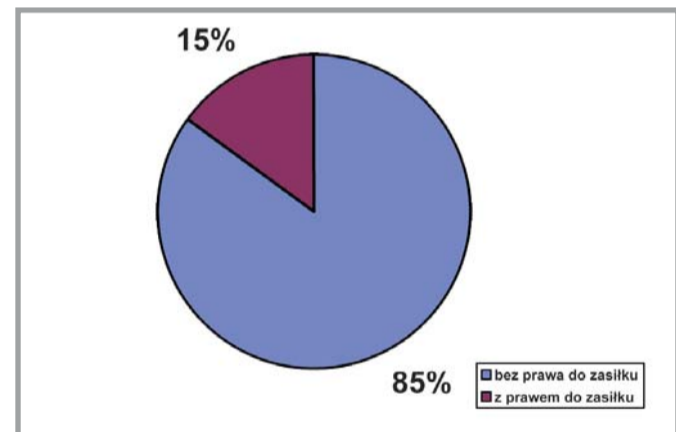
Ze względu na wiek:

- osoby w wieku 18-24 lat 53 341 tj. 20,4 %
- osoby w wieku 25-44 lat 123 571 tj. 47,3 %
- osoby w wieku 45 lat i więcej 84 377 tj. 32,3 %

Ze względu na prawo do zasiłku:

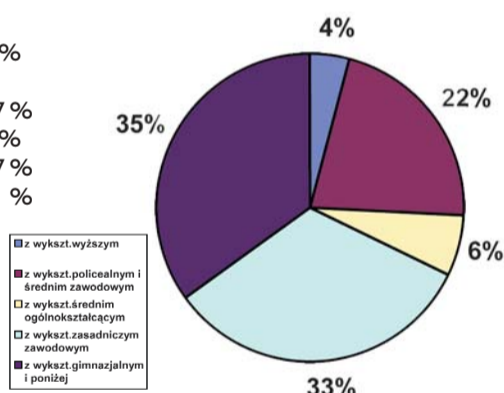
- z prawem do zasiłku 39 385 tj. 15,1 %
- bez prawa do zasiłku 221 904 tj. 84,9 %

Struktura bezrobotnych w województwie dolnośląskim

Ze względu na wykształcenie:

- z wykształceniem wyższym 10 853 tj. 4,2 %
- z wykształceniem policealnym i średnim zawodowym 56 813 tj. 21,7 %
- z wykształceniem średnim ogólnokształcącym 16 389 tj. 6,3 %
- z wykształceniem zasadniczym zawodowym 85 468 tj. 32,7 %
- z wykształceniem gimnazjalnym i poniżej 91 766 tj. 35,1 %

Ze względu na miejsce zamieszkania:

- zamieszkali na wsi 87 591 tj. 33,5 %
- zamieszkali w mieście 173 698 tj. 66,5 %

Ze względu na czas pozostawania bez pracy:

- pozostający bez pracy od 12 do 24 m-cy 43 508 tj. 16,7 %
- pozostający bez pracy powyżej 24 m.-cy 85 027 tj. 32,5 %
- pozostali 132 754 tj. 50,8 %

NSZZ „Solidarność” przy Kuźni Jawor S.A. Oferuje wypoczynek w sezonie letnim 2005 w Ośrodku Wypoczynkowym „Głębokie”

- I turnus - 25.06. - 08.07
- II turnus - 08.07 - 22.07
- III turnus 22.07 - 05.08
- IV turnus 05.08 - 19.08
- V turnus 19.08 - 02.09

Cena za turnus 1250 zł + wskazania liczników energii i wody

Zapraszamy również do korzystania z ośrodka przed i po sezonie do 25 czerwca i od 2 września do 31 października.

Cena za domek: 70zł/doba + wskazania liczników energii i wody.

**Wszelkich informacji udzielają:
Andrzej Woźnica 870-76-08
Danuta Jabłońska tel. 870-77-27**

Maraton

W bardzo ciężkich warunkach pogodowych dla biegaczy (bezczmurne, słoneczne niebo, temperatura 27 stopni, przy asfalcie 35 stopni) odbył się 01.05.2005 (niedziela) 4 Maraton (trasa atestowana 42 kilometry 195 metrów) w Jelczu-Laskowicach koło Wrocławia.

Na trasę biegu wyruszyło prawie 160 zawodników a ukończyło ten „morderczy” dystans tylko 111 biegaczy co świadczy o trudności. Wśród nich znalazł się reprezentant SOLIDARNOŚCI. Robert Walkowiak (pierwszy z prawej na zdjęciu) z oddziału E-7 reprezentując barwy Solidarności ZG Rudna wywalczył 3 miejsce w kategorii wiekowej M20 (20-29 lat). Również dobrze wypadł Józef Walkowiak (ojciec Roberta), emeryt, także reprezentujący barwy Solidarności ZG Rudna zajął w swojej kategorii wiekowej M50 (50-55 lat) wysokie 10 miejsce. **RW**

Ostatni z winnych?

Sąd Okręgowy we Wrocławiu miał rozpocząć proces Jana M. oskarżonego o kierownictwo akcją pacyfikacji manifestacji w Lubinie w 1982 roku. Miał rozpocząć ale niestety znowu z powodów proceduralnych nie można było tego procesu wznowić. Tym razem na rozprawie nie zjawili się obrońca oskarżonego. Sąd zdecydował o wyznaczeniu obrońcy z urzędu i wyznaczył nowy termin rozprawy na 16 maja.

Henryk Rossa reprezentujący rodziny zamordowanych górników złożył wniosek o wypłatę 100 tysięcy złotych odszkodowania od byłego milicjanta.

Proces trwa już ponad 13 lat. W lipcu 2003 roku Sąd Okręgowy we Wrocławiu skazał: Bogdana Garusa zastępcę komendanta wojewódzkiego MO na dwa i pół roku pozbawienia wolności (1 rok i 3 miesiące po zastosowaniu amnestii) – jednak ze względu na zły stan zdrowia nie rozpoczął jeszcze odbywania kary, Tadeusza Jarockiego dowódcę plutonu ZOMO, na 5 lat pozbawienia wolności (2,5 roku po zastosowaniu amnestii) – od kilku miesięcy odbywa karę w więzieniu.

WO

Szkolenia

W dniach 18 – 19 marca 2005 r. w Legnicy odbyła się, w ramach projektu Podstawowe Elementy Zarządzania, pierwsza część szkolenia Sztuka negocjacji czyli negocjacje racjonalne, traktującego o negocjacjach jako o procesie podejmowania decyzji. Stąd dużo uwagi podczas warsztatów poświęcono stylom poznawczym i systemom wartości, czyli wszystkim czynnikom, które odnoszą się do indywidualnego sposobu myślenia i działania. Zaprezentowano również błędy negocjatorów w racjonalnym myśleniu, spowodowane ograniczeniami psychologicznymi oraz rozpoczęto omawianie sposobów unikania ich. Ciąg dalszy w kwietniu. Zajęcia prowadziła Ewa Kosiorowska. W projekcie, który rozpoczął się w kwietniu 2004 r. biorą udział członkowie Solidarności z: Volkswagen Motor Polska Sp. z o. o. w Polkowicach, Sitech Spółka z o. o. w Polkowicach, Kopalni Odkrywkowych Surowców Drogowych w Wilkowie, MPK w Legnicy, WPEC w Legnicy S.A. oraz organizacji międzyzakładowych pracowników oświaty w Jaworze, Lubinie i Złotorzy.

Prawo pracy (SOD-3) to czterodniowe szkolenie poświęcone rozwiązywaniu studiów przypadków dotyczących uregulowań wynikających z Kodeksu pracy oraz ustaw okołokodeksowych, które w dniach 29 marca – 1 kwietnia 2005 r. odbyło się w siedzibie Zarządu Regionu w Legnicy. W zajęciach uczestniczyli przedstawiciele organizacji zakładowych przy: Sitech Sp. z o. o. w Polkowicach, Inova Sp. z o. o. w Lubinie, Qubus Hotel Silesia Sp. z o. o. w Legnicy oraz organizacji międzyzakładowej przy Zarządzie Regionu. Zajęcia prowadził Piotr Wegner.

Członkowie Solidarności z organizacji zakładowych w: Volkswagen Motor Polska Sp. z o. o. w Polkowicach, Sitech Spółka z o. o. w Polkowicach, Kopalni Odkrywkowych Surowców Drogowych w Wilkowie, WPEC w Legnicy S.A. oraz organizacji międzyzakładowych pracowników oświaty w Jaworze, Lubinie i Złotorzy wzięli udział w szkoleniu Sztuka negocjacji czyli negocjacje racjonalne. Zajęcia miały miejsce w Legnicy, w dniach 15 – 16 kwietnia br. Program szkolenia obejmował m.in. takie zagadnienia jak: racjonalne strategie dochodzenia do optymalnych porozumień, upraszczanie złożonych negocjacji, przegląd technik negocjacyjnych. Zajęcia poprowadziła Ewa Kosiorowska. EK

Konkurs

23 marca br w siedzibie Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” odbyło się spotkanie przewodniczącego ZR Bogdana Orłowskiego z młodzieżą biorącą udział w etapie wojewódzkim konkursu historyczno-literackiego „Od Jałty do Gdańska” ogłoszonego przez Sekcję Krajową Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” z okazji 25 lecia Solidarności.

Zespół w składzie: Michał Górzyński, Daniel Kielczewski i Mateusz Badoń reprezentujący III Liceum Ogólnokształcące zajęli II miejsce w etapie wojewódzkim. Opiekunem drużyny był nauczyciel historii Jacek Spuła. Teresa Gresiuik

Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy

Na początku XX wieku w jednej z kopalń kanadyjskich miała miejsce katastrofa: wybuchł metan, zginęło wielu górników. Po tej tragedii górnicy szukali skutecznego środka aby zabezpieczyć się. Przez wiele lat zjeżdżali pod ziemię zabierając kanarki w klatce.

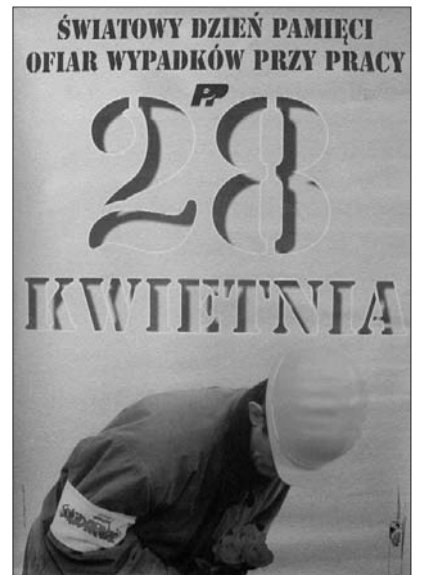
Kanarek był wyczulony na metan i przy niewielkim stężeniu padał – był to znak ostrzegawczy dla pracujących, którzy w porę opuszczali zagrożone wyrobiska. Na pamiątkę tamtych wydarzeń Kanadyjski Kongres Związków Zawodowych wydał pamiątkową plakietkę z symbolicznym wizerunkiem „złotego kanarka”. W 1986 roku Kanadyjski Kongres Związków Zawodowych przyjął datę 28 kwietnia jako „Dzień Pamięci Pracowników”. Rok później inicjatywę tę podjęła amerykańska centrala związków zawodowych AFL-CIO.

NSZZ „Solidarność” wyszła z inicjatywą już w 1991 roku aby 28 kwietnia był obchodzony również w Polsce. I tak pozostało aż do 1996 roku, kiedy to podczas odbywającego się w Nowym Yorku sesji komisji ONZ ds. Stabilnego rozwoju, związkowcy zorganizowali specjalną ceremonię przy świetle świec dla upamiętnienia przypadków śmierci, okaleczeń, kontuzji i chorób zawodowych spowodowanych niebezpiecznymi warunkami pracy. W 1997 roku grupa robocza ds. Bezpieczeństwa i higieny pracy Międzynarodowej Konferencji Wolnych Związków Zawodowych zaleciła, aby

28 kwietnia obchodzić corocznie jako Międzynarodowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy. Zapalona świeczka stała się symbolem tego święta – symbolem pamięci o zmarłych pracownikach. Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy obchodzony jest już w ponad 70 krajach świata. Międzynarodowa organizacja Pracy szacuje, że co roku na świecie dochodzi do 270 mln. Wypadków przy pracy, z czego 350 tys. to wypadki śmiertelne (prawie 1000 dziennie). W Polsce w I półroczu 2004 roku w wypadkach przy pracy zostało poszkodowanych 37 037 osób, 202 pracowników straciło życie.

Najwięcej wypadków ma miejsce w firmach zajmujących się przetwórstwem przemysłowym, w handlu i usługach oraz w zakładach związanych z ochroną zdrowia i opieką społeczną. Ogólnokrajowe obchody święta odbędą się we Wrocławiu w dniu 21 kwietnia br w Ośrodku Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy. Tematami konferencji są w tym roku „Prewencja poprzez odpowiedzialność pracodawcy” oraz „Bezpieczna i higieniczna praca dla wszystkich”.

W przeddzień krajowych uroczystości w Regionie Zagłębie Miedziowe, 20 kwietnia o godzinie 10 w siedzibie Zarządu regionu

w Legnicy, odbędzie się uroczyste spotkanie Klubu Społecznego Inspektora Pracy. W okolicznościowym spotkaniu uczestniczyć będą Społeczni Inspektorzy z Regionu oraz przedstawiciele Państwowej Inspekcji Pracy, Ośrodka Medycyny Pracy, ZUS, Urzędów Pracy oraz przedstawiciele związków pracodawców.

Jan Kosowski

Klub SIP

20 kwietnia w Zarządzie Regionu Zagłębie Miedziowe w Legnicy odbyło się uroczyste spotkanie Klubu Społecznego Inspektora Pracy poświęcone uczczeniu Światowego Dnia Ofiar Wypadków przy Pracy oraz 25 rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”, 15 rocznicy utworzenia Regionu Zagłębie Miedziowe i 7 rocznicy powołania Klubu Społecznego Inspektora Pracy.

W spotkaniu uczestniczyli Marek Węgrzyn Okręgowy Inspektor Pracy we Wrocławiu, Jan Buczkowski Kierownik Oddziału OIP w Legnicy, Michał Kuszyk Wiceprzewodniczący Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP, Barbara Pratkowiecka Dyrektorka DWOP Oddział w Lubinie, Przedstawiciele Zarządu Regionu z Bogdanem Orłowskim – Przewodniczącym na

cele oraz członkowie Klubu Społecznego Inspektora Pracy.

W czasie spotkania minutą ciszy uczczono pamięć ofiar wypadków przy pracy, po czym przedstawiono dotychczasową działalność Klubu Społecznego Inspektora Pracy, omówiono zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy w kontekście działalności Państwowej Inspekcji Pracy, w tym wypadkowości i chorób zawodowych na terenie regionu, jak również zagadnienia prewencji poprzez odpowiedzialność pracodawcy.

Prelegentami na spotkaniu byli m.in. przedstawiciele Okręgowego Inspektoratu Pracy we Wrocławiu: Marek Węgrzyn, który zaprezentował wykład nt: „Bezpieczna i higieniczna praca dla wszystkich”, Jan Buczkowski, który zaprezentował temat:

„Wypadkowość na terenie regionu legnickiego” oraz Michał Kuszyk, który przedstawił wykład „Prewencja poprzez odpowiedzialność pracodawcy”.

W czasie uroczystości Bogdan Orłowski – Przewodniczący Zarządu Regionu wręczył Markowi Węgrzynowi Okręgowemu Inspektorowi Pracy we Wrocławiu oraz Janowi Buczkowskiemu Kierownikowi OIP w Legnicy dyplomy z wyrazami podziękowania za pomoc szkoleniową i współpracę z Klubem SIP działającym w Regionie Zagłębie Miedziowe NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”. Dyplomami uhonorowanymi byli społecznych inspektorów pracy: Henryka Tarnowskiego, Zenona Półtoraka, Michała Boglarskiego, Romualda Sławka oraz obecnych: Jana Kosowskiego, Teresę Jastrzebską, Henryka Rejmaka, Stanisława Marcinka. JK

Solidarność na naszej drodze

Natalia i Sebastian – siedemnastolatki z Częstochowy, postanowili w czwartek rano, pojechać do Rzymu na pogrzeb Ojca Świętego. Mama Natalii wyraziła zgodę, ale nie była w stanie sfinansować tego wyjazdu. Rodzice Sebastiana stwierdzili, że jest to nie możliwe żeby dojechać do Rzymu, ale też się nie sprzeciwiali.

Wyruszając w drogę mieli ze sobą: 4 zł, butelkę wody, 2 pączki i śpiwór. W tym pośpiechu Sebastian zapomniał zabrać paszportu. Zorientował się dopiero przy granicy. Stwierdził jednak, że nawet bez paszportu pożegna swojego Ojca.

O 9 rano wyruszyli w drogę do Wiecznego Miasta. Jechali „stopem”. Pierwszy kierowca, który się zatrzymał podwoził ich do Bielska Białej i dowiedziawszy się o celu wyprawy podarował im 100 zł. W Cieszynie mieli już w kieszeni około 150 zł. Każdy kto ich podwoził dzielił się z nimi pieniędzmi, jedzeniem i picciem. To jest ta solidarność serc.

W Cieszynie wsiedli do samochodu, który jechał w okolice Rzymu. Lojalnie uprzedzili kierowcę o braku paszportu. Kierowca to zrozumiał. Przejście graniczne z Czechami Sebastian przekroczył przeskakując przez płot i wsiał do tego samego samochodu. Została jeszcze do pokonania granica czesko-austriacka. Tu pomysłem i odwagą wykazał się kierowca, który kazał wejść Sebastianowi do bagażnika. „Z bagażnika słyszałem tylko jak celnik prosił o paszporty, trochę się bałem, ale bardziej denerwowałem się o naszego kierowcę, bo to on najbardziej się narażał” – mówi Sebastian.

Udało się! Już nie ma żadnej granicy – Rzym coraz bliżej.

Odważny kierowca zawiózł pielgrzymów do końcowej stacji metra w Rzymie. Tam było przygotowane miasteczko namiotowe. „Od razu pojechaliśmy w stronę Watykanu. Staliśmy daleko ale nie to było ważne. To co przeżyliśmy nie da się opisać w słowach. Tego nie zapomnimy do końca życia” – wspominają Natalia i Sebastian.

Po uroczystościach pogrzebowych młodzi pielgrzymi pobiegli jeszcze pod Coloseum, żeby na własne oczy zobaczyć miejsce, w którym Ojciec Święty prowadził Wielkopiątkową Drogę Krzyżową. Stamtąd pojechali w stronę parkingów szukając możliwości powrotu.

Zbliżała się noc. Na polu namiotowym otrzymali koce i wodę. Było bardzo zimno. Miła obsługa parkingu poczęstowała ich ciepłym jedzeniem a nawet winem. Noc przetrwali w prywatnych samochodach.

Rano Sebastian zgłosił w polskim konsulacie brak paszportu. Otrzymał tymczasowy. Wrócili na parking i szukali wolnych miejsc w autokarach. Większość jednak była pełna. O godzinie 17 trafili na autokar „Solidarność”. Związkowcy oczywiście zgodzili się ich zabrać. Nie przypuszczali nawet, że tym autokarem zajadą do samej Częstochowy.

„Naszą podróż zaczęliśmy od solidarności przez małe s, a skończyliśmy na „Solidarność” przez duże S – wspominając ze wzruszeniem Natalia i Sebastian.

Młodzi ludzie podkreślali wielką wdzięczność swoim rodzicom, że nie zabronili im jechać. Dziękują wszystkim osobom, które im pomogły.

Jak widać Ojciec Święty nadal sprawia, że niemożliwe staje się możliwe.

Wojciech Obremski

P A N O R R A M A Z B Y S Z Z K A	RZEKA WASHYNGTONU		GRECKA BOGINI URODZAJU		SPRZECZKA		SŁUP HANBY		JEZIORO FINSKIE		PLYNIE PRZEZ GENEWĘ		
	EMALIA				SZAMPAN				MIASTO NAD JENISEJEM				
							GRA REKREACYJNA						
	USYPISKO POŁODOWCOWE		ZWŁOKA								AUTOR „PŁONĄCEJ ZYRAFY”		
			KOTARA										
							JELEC SZABLI						
	SILNIK						KRAINA PAPUASÓW						
	TYP ZAMKA						STRZELA SIĘ DO NIEGO						
					ZORBA					GATUNEK BYDŁA AZJATYCKIEGO		POCISK	
					OFICER TURECKI								
KARNACJA						MAŁY ZAWIĄJANY							
POTRAW, POKOS	DZIWOŁĄG		BYŁ MUREM										
			OTWÓR W CZOŁGU						OBREŻE		VIRTUTI MILITARI		
						ZAPALNY SZNUR		MONETA CHARONA					
								GRUBA KOŚĆ					
WZNIESIENIE		POWTARZA SIĘ W PIOSENCE			CZYTANIE								
					OTÓWR NA ŚWIAT						DRAMAT WYSPIAŃSKIEGO		
					OŚKA BUSOLI							STOLICA ANTYCZNEGO PAŃSTWA KUSZ	
NIE TRĄĆ GO							OBSZAR WODNY						
							ACHTEL						
KORSARZ	DUCHOWNY Z MECZETU		STERTA						ARCHAİK				
			DRUH PORTOSA						BYWA SPORTOWY				
						STANISŁAW, POLSKI MATEMATYK					SŁOIK		
MIARA WIERSZOWA, METR									WZIĄTKA KARCIANA				
							TALIZMAN						
ŁÓDŹ INDIANSKA		SUS W BOK							KADŹ				

Muzeum Miedzi zaprasza

JERZY DUDA GRACZ. Pro memoria. Wrocławska kolekcja.

Wystawa Jerzego Dudy Gracza w legnickim muzeum, to druga po Wrocławiu, pośmiertna prezentacja twórczości artysty. Malarz skrupulatnie numerował swoje prace stąd wiemy, że namalował ich blisko 3 tysiące. Ekspozycja obejmuje prawie 100 obrazów, wszystkie zakupił i zgromadził kolekcjoner z Wrocławia, stąd w tytule wystawy miano Wrocławskiej Kolekcji.

Do kolekcji, a zarazem na wystawę trafiły przede wszystkim obrazy z lat 80. i 90., składające się na najśłynniejsze cykle malarskie tworzone przez artystę między innymi: Cykl Jurajski, Motywy Polskie, Obrazy Gminno – Prowincjonalne. Jako ostatni namalował Jerzy Duda Gracz cykl obrazów poświęcony muzyce Chopina i dwie prace z tej serii znalazły się na ekspozycji.

Malarstwo tego artysty jest zjawiskiem dość niezwykłym, artysta łączy znakomity warsztat z chłodnym i przenikliwym spojrzeniem gorzkiego humorysty. Spojrzenie artysty jest złośliwe i ironiczne, z całą siłą piętnuje nasze przywary

i słabości; przedstawianą rzeczywistość przetwarza i zniekształca, tworzy w ten sposób symbole i synonimy wydarzeń, które niosą nasze czasy.

W prezentowanej kolekcji nie dominują jednak przedstawienia chłopo–robotników i opowieści o marności, brzydocie i lenistwie naszej nacji, przeważają obrazy o charakterze uniwersalnym mówiące o przemijaniu a nawet o malowniczości pejzażu polskiego.

Sam artysta mawiał: „/.../ Moje obrazy stanowią wprawdzie próbę apelu o refleksję bardziej uniwersalną – o uświadomienie sobie, jacy jesteśmy, skąd wzięliśmy się i dokąd zdążamy. Jednakże w mojej interpretacji są to nasze, wewnętrzne sprawy, dlatego obrazy te mogą być zrozumiałe tylko dla kręgu ludzi zainteresowanych polską rzeczywistością”.

Wystawie towarzyszy katalog z reprodukcjami wszystkich ekspozowanych na wystawie prac.

Komisarz wystawy:
Barbara Sulowska

Uroczystości w Polkowicach

Od 30 kwietnia do 3 maja w parafii Matki Bożej Królowej Polski w Polkowicach odbywały się uroczystości patriotyczno – religijne.

30 kwietnia odbył się festiwal piosenki religijnej, gwiazdą którego był zespół „DEUS MEUS”.

2 maja na terenach zielonych odbył się turniej piłki nożnej dzieci i młodzieży pod patronatem NSZZ „Solidarność”. W rozgrywkach uczestniczyło ponad 400 osób. Zwycięzcą tegorocznego turnieju została drużyna z Polkowic pokonując w finale, dopiero w rzutach karnych, drużynę z Chobieni.

Atrakcją dnia był mecz piłkarski księży z policjantami. Tym razem lepsi o jedną bramkę byli policjanci.

3 maja odbyła się uroczysta msza św. pod przewodnictwem J.E. Ks. Bp Stefana Regmunta, a także misterium „Ku czci Królowej”. Wieczorem nastąpiło rozlosowanie głównej nagrody Wilekiej Loterii Fantowej – wycieczki do Pragi i Wiednia dla dóch osób. **WO**

Wygraliśmy w Trybunale

Trybunał Konstytucyjny uwzględnił (30 marca) wniosek NSZZ „Solidarność” dotyczący niezgodnej z prawem likwidacji zasiłków przedemerytalnych.

Sprawa dotyczy ustawy m.in. o przeciwdziałaniu bezrobociu z dnia 17 grudnia 2001 roku, która zakładała likwidację zasiłków przedemerytalnych oraz ograniczenie świadczeń przedemerytalnych. Opublikowanie ustawy nastąpiło 29 grudnia 2001 roku, a 1 stycznia 2002 roku nowe prawo weszło w życie. Z powodu tak krótkiego okresu vacatio legis (okresu dostosowania) duża część uprawnionych straciła prawo do zasiłku.

NSZZ „Solidarność” wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności ustawy z Konstytucją, ze względu na naruszenie zasady zaufania obywateli do państwa i prawa przez nie tworzonego. Trybunał uznał, że zostało naruszone zaufanie obywateli do państwa oraz zasada ochrony praw nabytych.

Osoby którym na przełomie lat 2001/2002 urzędy pracy odmówiły przyznania świadczeń przedemerytalnych, w ciągu miesiąca od opublikowania wyroku w Dzienniku Ustaw będą mogły się ubiegać w powiatowych urzędach pracy o wznowienie ich sprawy. Natomiast osoby, które dochodziły swoich praw w sądzie, będą miały trzy miesiące na wznowienie. **Dział Informacji KK**

W hołdzie dla Solidarności

Z okazji 25 rocznicy polskiego Sierpnia i powstania NSZZ Solidarność, Kapituła Konkursu Pro Publico Bono postanowiła przyznać nagrodę honorową „Ruchowi Obywatelskiemu „Solidarność”.

W imieniu nagrodzonych wyróżnienie odebrali przewodniczący NSZZ „S” Janusz Śniadek oraz reżyser Andrzej Wajda. W uroczystości, która odbyła się w dniu Święta Konstytucji 3 Maja na Zamku Królewskim w Warszawie, wzięli udział m. in. ks. biskup Zygmunt Zimowski, ordynariusz Diecezji Radomskiej, Władysław Bartoszewski, Jerzy Buzek, Wiesław Chrzanowski i Tadeusz Mazowiecki, oraz liczna grupa liderów środowiskowych i regionalnych inicjatyw obywatelskich z całego kraju. Nagrodą Instytutu Społeczeństwa Obywatelskiego uhonorowany został Władysław Bartoszewski, a prof. Andrzej Zoll, przewodniczący Kapituły Konkursu Pro Publico Bono, ogłosił inaugurację kolejnej, siódmej już edycji konkursu na „Najlepszą Inicjatywę Obywatelską”. **waż**

FOT. JAN GUTRY

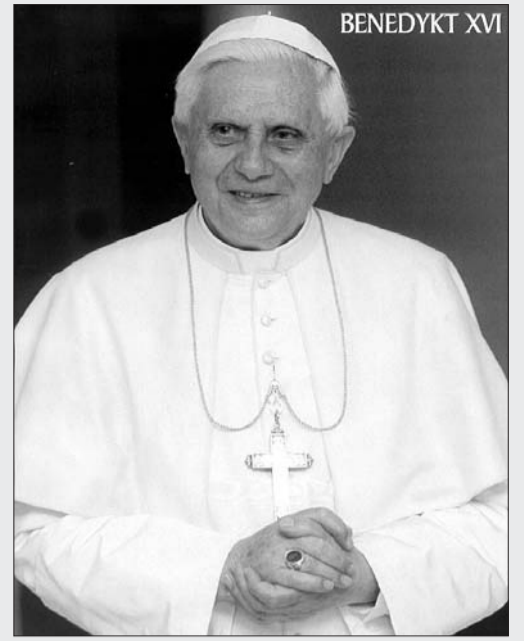
Habemus Papam

Joseph Ratzinger – Papież Benedykt XVI

Urodził się 16 kwietnia 1927 roku w Markt am Inn (Niemcy). W 1944 roku został przymusowo wcielony do Wehrmachtu. Jednak ani on ani jego rodzina nigdy nie byli ani nie popierali nazistowskiej ideologii. W 1945 został internowany w obozie dla jeńców wojennych. Do seminarium monachijskiego wstąpił po zwolnieniu z obozu. 29 czerwca 1951 roku otrzymał święcenia kapłańskie.

Studiował filozofię i teologię na Uniwersytecie Monachijskim, w 1953 roku obronił pracę doktorską, a w 1957 zdobył habilitację. W marcu 1977 roku został arcybiskupem Monachium i Freisingu, a w czerwcu tego roku papież Paweł VI mianował go kardynałem. 25 listopada 1981 roku z rąk Jana Pawła II otrzymał nominację na prefekta Kongregacji ds. Nauki Wiary. W 2002 roku został wybrany dziekanem Kolegium Kardynalskiego.

Benedykt XVI jest najstarszym w chwili wyboru papieżem od 275 lat. Jest też pierwszym Niemcem od 480 lat, po Hadrianie VI (1522–1523) z Utrechtu, należącego wówczas do Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego.

Teoria i praktyka

Jak kontrolować warunki pracy

Obowiązek identyfikacji zagrożeń nakłada konieczność wykonania kontroli z punktu widzenia jej skutków i pożytku, jaki powinna przynieść pracodawcy i pracownikowi. Dozór (pracodawca) powinien dowiedzieć się jakie występują niezgodności w stosunku do obowiązującego prawa pracy, a pracownicy jakie popełniają błędy i jakie mogą być tego skutki. Kontrola powinna być rzetelnie przeprowadzona, udokumentowana i zakończona wnioskami dotyczącymi poprawy warunków pracy.

Ocena ryzyka zawodowego

Powinna dać odpowiedź czy stanowiska pracy są bezpieczne i nie występują zagrożenia dla zdrowia i życia pracowników. Pracodawca posiadający informacje o ryzyku zawodowym w jego firmie powinien podejmować racjonalne działania w celu poprawy warunków pracy i ograniczenia zagrożeń. Działania podejmowane bez konsultacji z przedstawicielami pracowników może przynieść mierne efekty.

Analiza stanu BHP w firmie

To najczęściej podana statystyka wypadkowa, wskaźniki ciężkości wypadków i chorób zawodowych, tak opisana analiza nie

pokazuje czy w firmie są spełnione wymagania bhp w zakresie organizacji pracy, czy pracodawca spełnia swoje obowiązki wobec zatrudnionych pracowników. Analiza stanu bhp potrzebna jest pracodawcy, pamiętać należy że każda niezgodność jest potencjalnym źródłem powstania wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. Podejmowanie działań po wypadkach jest najdroższym sposobem poprawy warunków pracy. Dlatego w coraz więcej firm wdraża system zarządzania bezpieczeństwem pracy, który poprzez procedury wymusza systemowe podejście do zagadnień bhp.

Opracowanie planu poprawy warunków bhp

Kierownictwo większości firm najczęściej czasu poświęca dyskusji o tym jaki będzie koszt inwestycji, jakie przyniesie korzyści i na czym można zaoszczędzić. Ale czy w tych planach i dyskusjach jest miejsce na uwagi i wnioski dotyczące poprawy stanu bhp. Kto bierze udział w opracowywaniu tego planu, pracownik służby bhp, społeczny inspektor pracy, przedstawiciele załogi. Brak lub nierzetelne opracowanie planu poprawy warunków pracy, może skutkować problemami, awarią czy wypadkiem, a koszty usunięcia nieprawidłowości mogą być dużo wyższe niż wcześniejsze oszczęd-

ności. W praktyce zdarza się że zainteresowani dowiadują się o istnieniu planu wtedy gdy trzeba go podpisać.

Nasz wpływ na zarządzanie BHP przez pracodawcę

Jak powinien wyglądać cały proces, jak spełnić wymóg aby system w praktyce zapewnił poprawę stanu bhp. Pracodawca powinien konsultować z przedstawicielami pracowników, korzystać z ich wiedzy, a gdy tego nie robi to organizacja związkowa i społeczny inspektor pracy powinien upomnieć się o możliwość realizacji swoich uprawnień. Służby bhp i SIP powinny nadzorować przebieg procedur, ich zgodność i czy to co ustalono i zapisano zgadza się w praktyce na stanowisku pracy. Nie wystarczy aby na protokołach, dokumentach był nasz podpis. Podpisywanie się formalnie bez możliwości wniesienia uwag da mierne skutki.

Bądźmy konsekwentni w działaniu, pamiętajmy że to przede wszystkim od nas samych, od wiedzy i umiejętności przekonywania a nawet odwagi będzie zależałoczy system zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy zapewni poprawę stanu bezpieczeństwa pracy.

Jan Kosowski

25. rocznica powstania NSZZ „Solidarność”

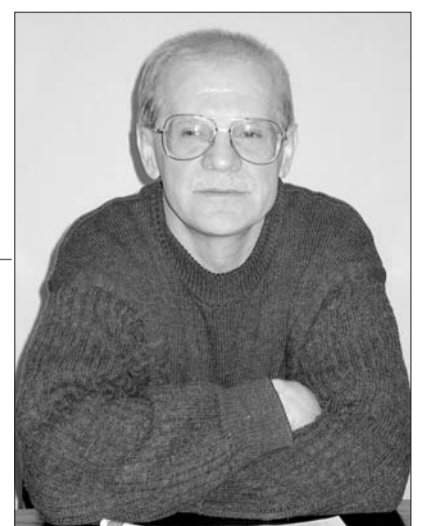
Jubileuszowe uroczystości w Jaworze

Od kilku lat NSZZ „Solidarność” organizuje na Jaworniku lub Basenie Miejskim imprezy rekreacyjno-sportowe dla swoich członków. W tym roku będą one miały szczególny charakter, gdyż zbiegną się z rocznicą powstania związku.

Został już powołany 6-osobowy komitet organizacyjny obchodów 25. rocznicy Sierpnia i powstania „Solidarności” w Jaworze. Opracował on ramowy scenariusz uroczystości, który przewiduje m. in.: Mszę Świętą i złożenie wieńców pod pomnikiem Jana Pawła II i Tysiąclecia Państwa Polskiego w dniu 29 maja, piknik związkowy w dniu 4 czerwca oraz wystawę nielegalnych publikacji z okresu stanu

wojennego na przełomie sierpnia i września br.

Na Mszę Świętą i uroczystości po mszy „Solidarność” zaprasza wszystkich jaworzan, którym bliskie są ideały Sierpnia '80. W tej części obchodów wezmą też udział zaproszeni goście, przedstawiciele mediów oraz poczty sztandarowe z kilku miast naszego regionu. Przewidziane są również okolicznościowe przemówienia. Organizatorzy zakładają, że w pikniku weźmie udział tysiąc osób ze strony związkowej. Będą mogły także przyjść osoby z terenu miasta. W trakcie imprezy przewidziane są liczne dodatkowe atrakcje, jak zmagania sportowe, konkursy, czy gry i zabawy dla dzieci.

Niewykluczone, że imprezę uświetni gość specjalny. Bawiącym się do późnych godzin nocnych będzie przygrywać orkiestra.

Uroczystości w Jaworze otworzą cykl podobnych spotkań w innych miastach naszego regionu, które potrwać do aż do września. **Stanisław Witek**

Godność pracy

„W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiarę ustrzegłem” (Tm 4,6) – te słowa świętego Pawła najlepiej podsumowują pontyfikat Jana Pawła II. Radykalizm wiary, odwaga, Prawda i wielkie poszanowanie osoby ludzkiej charakteryzowało nauczanie Ojca Świętego. Nie było chyba takiej dziedziny życia, która nie znalazłaby się w sferze jego zainteresowań. Encykliki papieskie traktują między innymi o ekumenizmie, misjach, Zbawicielu i Jego Matce. Są także takie, które zajmują się jakością życia społecznego.

Nasz związek ma w stacii artykuł o prowadzeniu swej działalności zgodnie z Społeczną Nauką Kościoła Katolickiego. Warto pamiętać, że zasady tej nauki znajdują się właśnie w oficjalnych dokumentach, pisanych przez różnych papieży począwszy od Leona XIII, który sprawował swój papieski urząd w XIX wieku. Jan Paweł II poświęcił kwestiom społecznym 4 encykliki i niezliczoną ilość innych pism i wystąpień publicznych. Mamy w pamięci choćby homilię wygłoszoną, w 1997 roku, w Legnicy.

„Laborem exercens” to encyklika, która powstała w 1981 roku. Poświęcona jest pracy ludzkiej. Opiera się na dorobku społecznej myśli Kościoła, sięgający o wiele dalej niż słynna encyklika Leona XIII „Rerum Novarum” z 1891 r. Opiera się także o myśli społeczne Ojców Kościoła, ze św. Tomaszem z Akwinu i jego „Summą”

na czele. Ojciec Święty rozważa w niej kwestie dotyczące zależności między pracą a własnością, godności człowieka pracy, kapitału.

Własność

Cóż to jest własność, a raczej czym ona powinna być? Otóż, zgodnie z Księgą Rodzaju, człowiek otrzymał misję – ma czynić sobie ziemię poddaną, wraz z jej wszystkimi zasobami bogactw martwych i żywych. Nie jest to jednak własność dla własności, egoistyczne posiadanie nastawione wyłącznie na jednostkowy zysk, jakie niestety zbyt często obserwujemy w Polsce A.D.2005. Własność ma zapewnić możliwość normalnego, harmonijnego rozwoju społeczeństwa. Dlatego tak ważną rolę w nauce społecznej odgrywa sprawa współwłasności środków produkcji. Bardzo ważna jest bowiem osobista więź z miejscem pracy. Poczucie, że pracuje się „na swoim” wyklucza oczywi-

ście próby znane np. z PRL-u wyeliminowania z życia gospodarczego własności prywatnej. Pracownik nie może czuć się jak tryb w biurokratycznej maszynie całkowicie pozbawiony swej indywidualności oraz własnej inicjatywy. Człowiek korzysta z wielkiej darowizny Boga, jakim jest świat, poprzez pracę. I właśnie ta ciężka praca, którą również zapowiada Stwórca: „w trudzie będziesz zdobywał od niej [ziemi] pożywienie po wszystkie dni twego życia...” (Rdz 3, 17), jedynie ona uzasadnia własność, obojętnie, czy indywidualną, czy zbiorową. Stąd ogromne jej znaczenie, więcej jej godność.

Praca

Mimo całego trudu, jaki praca wymaga jest ona wielkim dobrem człowieka. Nikt nie powinien zapominać, że to praca jest dla człowieka nie człowiek dla pracy. Nie wolno jej wykorzystywać dla wyzysku, zniewolenia i krzywdzenia drugiego człowieka choć-

by poprzez utrudnianie koniecznego wycieczki (iluż z nas boi się poprosić o urlop), odmowę odpowiedniej odpłaty za wykonaną pracę, szantażowanie zwolnieniem, jeśli nie będzie się wykonywało określonych, nieprawnych lub uwłaczających poleceń.

Jan Paweł II przypomina również, że wartość pracy nie zależy od jej charakteru. Praca fizyczna nie jest lepsza ani gorsza od pracy umysłowej. Bez względu na to jak bardzo czasochłonna, monotonna lub w potocznym pojęciu wręcz upośledzająca jest wykonywana praca, jej ostatecznym celem zawsze pozostaje człowiek w jego godności. Dlatego pracowitość (nie choroba pracoholizmu!) jest cnotą, zaś lenistwo (nie zaś prawo do słusznego wycieczki!) staje się wadą.

Kapitał

Stąd także płynie przekonanie Papieża, o pierwszeństwie pracy ludzkiej w stosunku do kapitału. Nawet najnowocześniejsze środki

produkcji są bowiem owocem ludzkiej pracy, pomysłowości, i talentu. Pieniądże są ważnym środkiem, nie celem – bożkiem. Nie samo euro i nie dolary budują statki kosmiczne i autostrady, ale opłacani w nich ludzie. Praca i kapitał faktycznie stanowią dwie twarze tej samej monety – własności.

Jednak ta jedność wyraźna w okresie średniowiecza, już pod jego koniec zaczęła ulegać rozbić. Ten podział ulegał pogłębieniu w czasach nowożytnych, by dojść w XXI w. w epoce globalizmu do apogeum. Wbrew papieskim wezwaniom to kapitał ma obecnie prymat nad pracą. Kapitał często staje się wręcz wrogiem pracy. Wszyscy znamy słowo restrukturyzacja.

Dla właściciela oznacza ona przeważnie przesunięcie cyfr w bilansie, tak aby z ujemnego stał się dodatni. Dla pracowników – to często zagłada miejsca pracy i katastrofa życiowa. Plus kapitału staje się minusem pracy. Stąd tragedia Ożarów, gdyż nowoczesny

i przynoszący zyski zakład pracy oraz jego wydajnie pracująca załoga zostały potraktowane przez nowego właściciela wyłącznie jako „strata” w jego własnym indywidualnym bilansie i przeznaczone dosłownie do likwidacji. Heroiczna walka robotników ożarówkich toczyła się nie tylko o konkretne miejsca pracy. Oni walczyli także o godność współczesnej pracy, prawie już zapomnianą. Każdy człowiek dobrej woli wiedział, patrząc wówczas na Ożarów, że choć właściciel formalnie miał prawo zlikwidować sprzedany bezmyślnie przez Skarb Państwa zakład, to korzystając z niego w taki sposób ewidentnie łamał prawa ludzkie i zaprzeczał podstawowemu sensowi własności. Takich miejsc na całym świecie jest tysiące. Co więcej, obecnie w takiej sytuacji są całe kraje. Takie są owoce ekonomicznego materializmu, nie zważającego na wezwania Kościoła, upominającego się o godność pracy i jej prymat przed kapitałem.

A. I. R. Ż

Porady prawne

Przegląd Orzecznictwa Sądu Najwyższego

I. Działaczom, którzy podczas załatwiania spraw służbowych będąc w delegacji do ministerstwa przyszedli „po kieliszku” nie przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy ale nawet odszkodowanie. Ochrona związkowa byłaby w tym wypadku nadużyciem prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2005 II PK 242/04).

Stan faktyczny sprawy przedstawia się następująco:

Prezes Zarządu Spółki zwolnił dyscyplinarnie dwóch działaczy związkowych mimo, że komisja zakładowa nie wyraziła na to zgody. Sąd I instancji zgodnie z dotychczasową praktyką zasądził na rzecz tych działaczy odszkodowanie wychodząc z założenia, że przywrócenie ich do pracy, byłoby nie do pogodzenia z zasadami współżycia społecznego (art. 8 KP).

Sąd Okręgowy zmienił wyrok i oddalił w ogóle żądanie związkowców.

W kasacji złożonej przez pełnomocnika związkowców zarzucano, że nie można związkowcom zarzucić ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, skoro w delegację pojechali jako związkowcy i byli poza miejscem pracy. Sąd Najwyższy nie podzielił tego stanowiska i uznał, że zwolnionemu dyscyplinarnie bez zgody związku działaczowi nie zawsze przy-

sługuje przynajmniej odszkodowanie. W uzasadnieniu podał że nie wyrażenie zgody na rozwiązanie umowy o pracę przez komisję zakładową stanowi nadużycie prawa w rozumieniu art. 8 KP.

Wyrok ten ma charakter precedensowy, gdyż do tej pory Sądy Pracy w takich sytuacjach zasądzały na rzecz działaczy związkowych co najmniej odszkodowanie.

II. Użycie przez pracodawcę nietestowanego urządzenia do badania zawartości alkoholu w organizmie nie dyskwalifikuje postawionemu pracownikowi zarzutu spożycia go w czasie pracy, jeżeli przemawiają za tym inne stwierdzone fakty, a pracownik nie skorzystał ze stworzonej mu przez pracodawcę możliwości dalszej weryfikacji pozytywnego wyniku badania (wyrok SN z dnia 22.09.2004 r. I PK 576/03).

Zdarza się, że osoby zwolnione dyscyplinarnie często w Sądach bronią się zarzutem, że testy którymi badano zawartość alkoholu w organizmie nie miały legalizacji lub atestu. Jak się okazuje argument ten nie przekonuje Sądów, gdyż art. 17 ustawy o wychowaniu w trzeźwości przerzuca na pracownika ciężar zaprzeczenia faktów stawienia się do pracy po użyciu alkoholu. Zgodnie z przyjętą praktyką i orzecznictwem w sporach tych

dopuszczalne są wszelkie inne dowody np. dowód z przesłuchania świadków na okoliczność zachowania się pracownika, wyczuwalną woń alkoholu i inne okoliczności. Ponadto pracodawca może zaproponować pracownikowi przeprowadzenie badań na policji, odmowa poddania się takim badaniom stanowi domniemanie przebywanie w stanie nietrzeźwości.

III. Urlop wychowawczy stanowi przerwę w wykonywaniu pracy przeznaczoną na wypełnianie obowiązków związanych z rodzicielstwem – urodzeniem i wychowaniem potomstwa. Urlop wychowawczy uznawany jest za usprawiedliwioną nieobecność w pracy w czasie której trwałość stosunku pracy podlega szczególnej ochronie (wyrok SN z 14.X.2004 r. sygn. akt I PK 691/03).

Istotą sporu sprowadza się do rozważenia dopuszczalności wypowiedzenia umowy o pracę z powodu likwidacji stanowiska pracy. Zważyć należy szczególną ochrona stosunku pracy polega w tym wypadku na generalnym zakazie wypowiedzenia umów o pracę pracownikowi korzystającemu z tego urlopu.

Zgodnie z art. 186l Kodeksu Pracy pracodawca nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę w okresie od dnia złożenia przez pracownika

wniosku o udzielenie urlopu wychowawczego do dnia zakończenia tego urlopu.

Rozwiązanie przez pracodawcę umowy w tym czasie jest dopuszczalne tylko w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy, a także gdy zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że likwidacja stanowiska pracy nie jest równoznaczna z likwidacją pracodawcy i pojęć tych często nie rozróżniają pracodawcy czego przykładem są wnioski kierowane do komisji zakładowych o zajęcie stanowiska w sprawie wypowiedzenia umowy o pracę pracownicy przebywającej na urlopie wychowawczym.

IV. Prawomocne orzeczenie sądu przywracające pracownika do pracy oparte na naruszeniu przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę bez zbadania jego merytorycznej zasadności, nie pozbawia pracodawcy możliwości ponownego wypowiedzenia umowy z powołaniem się na te same przyczyny (wyrok SN z 9.XII.2003 I PK 154/03).

Zdarza się, że Sąd Pracy nie bada merytorycznej zasadności wypowiedzenia umowy o pracę i uznaje wypowiedzenie za bez-

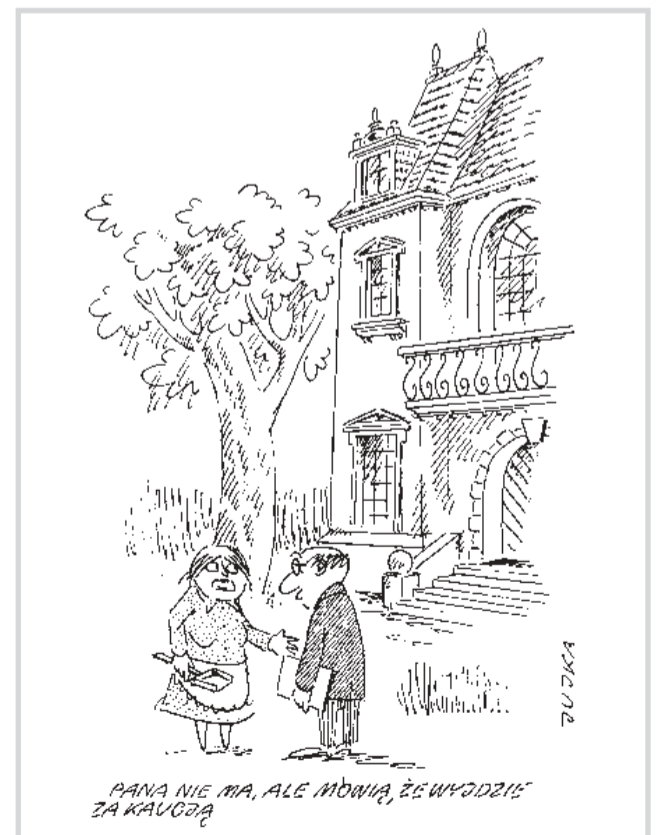
skuteczne lub przywraca pracownika do pracy z powodu naruszenia przepisów o wypowiedzaniu umowy o pracę (n.p. brak konsultacji ze związkami zawodowymi, brak dowodu doręczenia wypowiedzenia w odpowiednim czasie itp.) nie badając czy wypowiedzenie było uzasadnione.

Taka sytuacja nie stoi na przeszkodzie aby pracodawca po

przywróceniu pracownikowi do pracy ponownie wypowiedział mu umowę o pracę z powołaniem się na te same przyczyny, ale pod warunkiem zachowania przepisów formalno-prawnych regulujących tryb wypowiedzania umów o pracę.

Opracował Edward Chmiel

Siedziba MKZ

Bóg zapłać za tę tradycję chleba i soli

Tymi słowami podziękował za powitanie Jego Eminencją Arcybiskup Metropolita Wrocławski – ks. Dr Henryk Gulbinowicz, którego na uroczystości poświęcenia lokalu MKZ NSZZ „Solidarność” w Legnicy w dniu 18 marca 1981 roku chlebem i solą – zgodnie ze staropolskim zwyczajem powitali przedstawiciele Prezydium MKK z jego przewodniczącym Jerzym Węglarzem oraz delegacją rolników Ziemi Legnickiej.

W podziękowaniu wrocławski Arcypasterz podkreślił znaczenie trudu rolnika, mówiąc, że sformułowan

ie ewangeliczne „Czyńcie sobie ziemię poddaną” ma najdawniejsze tradycje w trudzie rolnika, później dopiero górnik, hutnika, urzędnika.

Pod lokal MKZ przy ul. Jordana na długo przed godz. 17.00, o której miała rozpocząć się uroczystość zbierali się członkowie Związku wraz z rodzinami. Grała orkiestra kolejowa. Świątyni dodawał sztandar „Solidarność” Zakładów Mechanicznych „Legmet”.

Po powitaniu ks. Arcybiskup dokonał poświęcenia krzyży i obrazu Matki Bożej Częstochowskiej – Królowej Polski oraz poświęcił poszczególne pomieszczenia lokalu MKZ NSZZ „Solidarność”.

Po tej uroczystości w krótkim przemówieniu do licznie zgromadzonych przed budynkiem Arcybiskup ks. Dr Henryk Gulbinowicz powiedział m.in. „Bądźcie tymi którzy żyją w prawdzie i sprawiedliwości, bo te dwa elementy są dzisiaj dla pracy w naszym narodzie, w naszej Ojczyźnie bardzo potrzebne.”

Z wielkim entuzjazmem przyjęta została informacja Metropolity Wrocławskiego o darze dla MKZ-tu, olejnej kopii obrazu matki Boskiej Ostrobramskiej.

Następnie przewodniczący Prezydium MKZ NSZZ „Solidarność” w Legnicy – Jerzy Węglarz wręczył dostojnemu Gościowi srebrną odznakę „Solidarność” nadając równocześnie honorowe członkostwo Związku.

Dziękując za otrzymane odznaczenie Jego Eminencją obiecał pomoc w miarę sił i możliwości – przede wszystkim modlitwą – by praca „Solidarności” przyniosła oczekiwane owoce.

W uroczystościach wzięli udział liczni księża z Legnicy, Lubina, Głogowa, Jawora, Chojnowa, Złotoryi, uczestniczył w niej również Ks. Biskup Adam Dyczkowski. Obecne były także delegacje „Solidarności” z ościennych województw: z Wałbrzycha, Jeleniej Góry, Leszna.

Po poświęceniu lokalu zebrani procesją udali się do kościoła św. Piotra i Pawła gdzie o godz. 18.00 odbyła się msza św. Celebrowana przez wrocławskiego Metropolitę ks. Arcybiskupa Henryka Gulbinowicza, którego w imieniu duchowieństwa powitał ks. kanonik Tadeusz Łączyński.

Przemówienie w imieniu Solidarności wygłosił Franciszek Bazylczuk. Wśród ministrantów, oprócz chłopców w komżach – byli hutnicy w strojach roboczych, kolejjarze... Kościół – pefen, a i na zewnątrz mimo deszczu – duży tłum.

Podczas homilii ks. Arcybiskup Henryk Gulbinowicz zaznaczył, że dzisiejsze spotkanie przypada w wigilię uroczystości św. Józefa, patrona robotników i wszystkich ciężko pracujących. Nawiązując do wypowiedzi przedstawiciela Solidarności podkreślił znaczenie wydarzeń Sierpnia 1980 trwale zapisanych w historii Polski i historii powszechnej. Znaczenie to nabiera szczególnej wartości ze względu na rozbudzoną w Polakach odwagę, nadzieję, potrzebę jedności. Mówca stwierdził, że robotniczy protest był wołaniem o sprawiedliwość, szacunek dla ludzi pracy i ludzkiej myśli. Zwrócił też uwagę na rozsądek, umiar i godność robotników, którzy potrafili usiąść przy jednym stole z przedstawicielami władzy i mądrze pertraktować. Apelowal, by nie zapominać, że nie ma takiej sytuacji, w której nie można dojść do porozumienia drogą negocjacji. Wyraził również przekonanie że Polacy wiele umieją i wiele potrafią dokonać jeśli wiedzą że nie będzie to zmarnowane.

W nawiązaniu do poprzedzającej mszy świętą uroczystości, w czasie której poświęcone zostały krzyże, ks. Arcybiskup apelował by stały się one dla nas członków „Solidarności” żywym symbolem Chrystusowej postawy. Chrystus bowiem nauczył nas jak trzeba szanować człowieka. Praktycznym wcieleniem w życie tej nauki powinna być wyrozumia-

łość i życzliwość w toku codziennych zajęć, cierpliwość w załatwianiu spraw trudnych, postawa „do” a nie „od” człowieka.

Mówca nawoływał również do jedności wszystkich Polaków, do szukania przyjaciół, nie wrogów, zaznaczając, że jedność jest również bardzo potrzebna w „Solidarności”.

Ks. Arcybiskup Henryk Gulbinowicz w swej homilii wyraził podziękowanie władzom województwa za zrozumienie potrzeb mieszkańców, przejawiającą się w wydaniu zezwoleń na budowę kościołów na osiedlu Mikołaja Kopernika w Legnicy i osiedlu „Przylesie” w Lubinie.

Po zakończeniu uroczystej mszy św. Proboszcz parafii św. Trójcy ks. kanonik Władysław Józków podziękował MKZ-towi w Legnicy za pierwszy dar dla nowo powstającego kościoła kielich liturgiczny. Przedstawił również ks. Arcybiskupowi życzenie parafian, by kościół, który zostanie zbudowany na Osiedlu Kopernika miał za swą patronkę Królową Polski, a dwie zaplanowane przy nim kaplice – wezwania św. Barbary i św. Józefa.

W odpowiedzi Jego Eksceleńcja dr Henryk Gulbinowicz Metropolita wrocławski słowami „vox populi – vox Dei” (głos ludu – głosem Boga) zaakceptował propozycję. Ofiary składane na tacę podczas mszy św. Przeznaczone zostały na budowę nowego

kościola w Legnicy. Arcybiskup podziękował ks. proboszczowi parafii św. Trójcy i duchowieństwu za udział w uroczystościach, serdecznie też pożegnał zgromadzonych. W imieniu „Solidarności” wyrazy wdzięczności Jego Eksceleńcji przekazał

wręczając kwiaty – przewodniczący MKZ w Legnicy Jerzy Węglarz.

Odśpiewaniem „Boże coś Polskę” zakończyła się uroczystość, która na pewno pozostanie żywa w naszej pamięci.

Janina Stasiak, Solidarność Zagłębia Miedziowego nr 17 – 20 marca 1981

Ingres Biskupa

W gronie prawie 30 biskupów, ponad 300 kapłanów i prawie tysiąca wiernych modlących się w intencji nowego Biskupa, rozpoczął 30 kwietnia 2005 roku swój zarząd Diecezją II Biskup Legnicki Stefan Cichy.

Ingres do Katedry poprzedziła procesja z kościoła o. franciszkanów pw. św. Jana Chrzyciela przez rynek starego miasta. W progu Katedry nowego Biskupa powitał Biskup Senior Tadeusz Rybak, proboszcz Katedry, oraz członkowie Kapituły Katedralnej.

Wśród przybyłych gości znaleźli się m.in. Nuncjusz Apostolski w Polsce Abp Józef Kowalczyk, Metropolita Wrocławski Arcybiskup Marian Gołębiewski, Metropolita Katowicki Arcybiskup Damian Zimoń, a także Biskupi z sąsiadujących diecezji Görlitz i Dresden-Maisen. Były też delegacje Kościołów Siostrzanych. Nie zabrakło także przedstawicieli władz wojewódzkich, samorządowych, parlamentarzystów, a także różnych uczelni, instytucji i organizacji. We Mszy św. wzięła też udział rodzina księdza Biskupa, koledzy z jego rocznika święceń i kapłani z Diecezji Katowickiej, jak również mieszkańcy jego rodzinnej miejscowości, z której pochodzi.

Na początku liturgii miały miejsce wydarzenia związane z objęciem Diece-

zji. Najpierw odczytano dokument Stolicy Apostolskiej ustanawiający Biskupa Stefana Cichego dotychczasowego Biskupa Pomocniczego Archidiecezji Katowickiej, Biskupem Legnickim. Następnie złożone zostały podpisy przez przedstawicieli Kolegium Konsultorów pod stosownym dokumentem nowego Biskupa Legnickiego. Szczególnym momentem było przekazanie nowemu Biskupowi pastorału – symbolu władzy pasterskiej w Diecezji. Biskup Senior Tadeusz Rybak, przekazał go Nuncjuszowi Apostolskiemu, a ten włożył go w ręce nowego Biskupa Legnickiego. Biskup Tadeusz Rybak, wyraził przy tym swoje życzenie, aby ten pastorał, który otrzymał w dniu swoich święceń biskupich, służył obecnemu i kolejnym biskupom legnickim w przyszłości.

Ostatnim z elementów związanych z objęciem władzy w Diecezji przez nowego Rządcę było homagium – hołd i uszanowanie oddane nowemu Biskupowi. Złożyli je w imieniu wszystkich Diecezjan: Biskup Pomocniczy Stefan Regmunt, Kanclerz Kurii, Prepozyt Kapi-

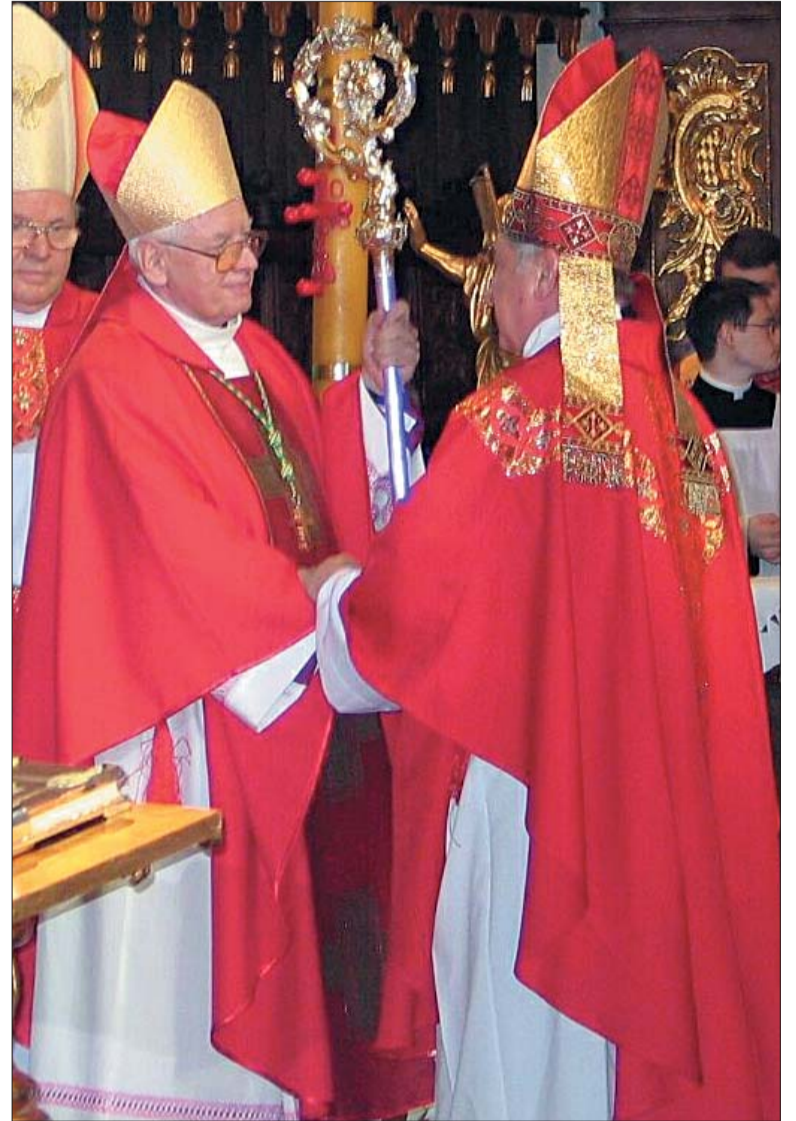
tuły Katedralnej, Rektor Wyższego Seminarium Duchownego, Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Kurii, przedstawiciel zakonów męskich, siostra zakonna oraz kilkupokoleniowa rodzina.

W pierwszym wygłoszonym słowie, Biskup Stefan Cichy podziękował za dotychczasową pracę swego Poprzednika. Z zadań, które stawia przed sobą i prosi o pomoc w ich realizowaniu zwrócił uwagę na potrzebę dalszego pogłębiania wiary, a także rozwijania kultu Eucharystii, aby jak największa rzesza wiernych korzystała szczególnie z niedzielnego uczestnictwa we Mszy św. i adoracji przed Najświętszym Sakramentem. Biskup Legnicki mówił: „Niech Eucharystia naprawdę stanowi źródło i szczyt naszego życia. Pogłębiając wiarę mamy starać się o to, aby coraz lepiej uczestniczyć w wielkiej tajemnicy wiary. Nie wystarczy sam udział w Eucharystii. Ten udział ma znaleźć kontynuację w życiu codziennym”. Prosił też wszystkich o wsparcie modlitewne w nowym dziele, które Pan Bóg mu przeznaczył.

Złożenie darów ofiarnych było okazją do zaprezentowania się i wyrażenia swych uczuć przez różne stany Diecezji. Szczególnie ciepło, powitał Biskup Legnicki delegację Zagłębia Węglowego z Katowic.

W słowach życzeń kierowanych pod adresem nowego Biskupa, przewijało się życzenie, aby towarzyszyła mu Boża pomoc i błogosławieństwo w nowej odpowiedzialnej pracy, a także by siłą do realizacji swych zadań czerpał szczególnie ze swego biskupiego zawołania: Per Crucem ad Lucem – Przez Krzyż do Światła.

W uroczystościach uczestniczyła liczna grupa przedstawicieli NSZZ „Solidarność”. Obecni byli przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe

NSZZ „Solidarność” wraz z Józefem Czyczerskim przewodniczącym Sekcji Krajowej Górnictwa Rud Miedzi, którzy w darze Biskupowi wręczyli figurkę Świętej Barbary. „Solidarność” reprezentowały również poczty sztandarowe

NSZZ „Solidarność”: Regionu Zagłębie Miedziowe, Regionu Jelenia Góra, ZG Rudna, ZG Lubin, Energia Pro, PKP Cargo Legnica oraz kilka pocztów z byłej diecezji Ks. Biskupa.

Ks. Piotr Nowosielski, WO

Biskup Stefan Cichy

Biskup, duszpasterz, liturgista, angażujący się całym sobą w podejmowane inicjatywy, a zarazem miłośnik gór, dobrego humoru i świata komputerów – tak patrzą na nowego Biskupa Legnickiego lokalni dziennikarze, po odbytej w dniu 28 kwietnia w legnickiej Kurii konferencji prasowej.

Została ona zwołana aby przybliżyć lokalnym mediom osobę Biskupa Stefana Cichego ogłoszonego 19 III br. nowym – drugim Biskupem Legnickim.

Biskup Stefan Cichy, podczas konferencji wyraził swoje podziękowanie i uznanie za dotychczasową pracę pasterską Biskupa Tadeusza Rybaka, który obecnie przechodzi na emeryturę, ale pozostaje w Legnicy, pragnąc służyć swoim doświadczeniem i posługą pasterską w miarę swoich sił i możliwości.

Biskup S. Cichy pytany przez dziennikarzy o pierwsze swoje decyzje i plany na przyszłość, stwierdził że w pierwszym etapie zamierza przyglądać się i poznawać nową Diecezję, a przede wszystkim mieszkających tu ludzi i nowych współpracowników. „Chciałbym jak najczęściej kojarzyć nazwisko osoby z twarzą, a twarz z nazwiskiem” –

mówił dziennikarzom. Zamierza w dalszym ciągu przedłużyć piastowanie dotąd stanowiska przez dotychczasowych współpracowników biskupa legnickiego, a ewentualne zmiany na stanowiskach będą następować w miarę upływu czasu i potrzeb.

W tej chwili, Biskup S. Cichy jest już po przeprowadzce do rezydencji biskupa legnickiego i m.in. na etapie – jak sam stwierdził – porządkowania swojego ponad 4 tysięcznego zbioru książek. W dalszym ciągu chce zachować swój dotychczasowy rytm dnia, a będąc bliżej dolnośląskich gór, chciałby też znaleźć więcej czasu wśród nich na relaks i odpoczynek. Jako honorowy dyrektor górnictwa, chciałby także wypełnić związane z tym zobowiązanie, aby przynajmniej raz w roku zjechać pod ziemię. Co prawda w Diecezji Legnickiej są kopalnie miedzi a nie węgla, ale ksiądz Biskup powtórzył słowa jednego z żegnających go kapłanów w Katowicach: bez węgla nie będzie miedzi. Na pytanie jednego z dziennikarzy „a czy przyjmie ksiądz Biskup zaproszenie na karczmę piwną?” – odpowiedział krótko: „Przyjmę”.

Ks. Piotr Nowosielski

Bp Stefan Cichy – ur. 30 marca 1939 r. w Przyszowicach k. Gliwic; doktor teologii (liturgika); dotychczasowy biskup pomocniczy archidiecezji katowickiej, biskup tytularny Bonusta, wikariusz generalny archidiecezji katowickiej. Odbywał studia w następujących uczelniach: w latach 1957–1963 studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie; 1967–71 w Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie; 1971–74 na Wydziale Teologii Katolickiej Uniwersytetu Wiedeńskiego z uzyskaniem doktoratu z teologii (liturgika). 23.06.1963 przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Herberta Bednorza. 26.08.1998 został mianowany biskupem pomocniczym archidiecezji katowickiej. Święcenia biskupie przyjął 12.09.1998 w katedrze katowickiej z rąk arcybiskupa Damiana Zimonia. Jako zawołanie biskupie obrał słowa: „Per Crucem ad Lucem” („Przez Krzyż do Światła”). Pełnił służbę w Kościele podejmując następujące funkcje: w latach 1963–1968 – wikariusz w parafii pw. św. Szczepana w Katowicach-Bogucicach; 1968–1971 – wikariusz w parafii katedralnej w Katowicach; 1971–1975 – pomoc w duszpasterstwie św. Gertrudy w Wiedniu; 1975 – wikariusz w parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Katowicach, od 1975 – wykładowca liturgiki w Wyższym Seminarium Śląskim w Krakowie (od 1980 – w Kato-

wicach), członek diecezjalnej Komisji Liturgicznej, 1977–1978 – wicerektor seminarium w Krakowie, 1978–1980 – p.o. rektora seminarium w Krakowie; 1980–1992 – rektor Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach, 1985–1994 – przewodniczący Diecezjalnej Komisji Liturgicznej w Katowicach, od 1985 – współpracownik tygodnika „Gość Niedzielny”, 1992–1998 – ojciec duchowny kapłanów archidiecezji katowickiej, od 1995 – redaktor naczelny „Śląskich Studiów Teologiczno-Historycznych”, od 11.06.1998 – wikariusz generalny archidiecezji katowickiej,

od 26.08.1998 – biskup pomocniczy archidiecezji katowickiej.

Jest autorem wielu publikacji. Wśród nich: „Przybądź Duchu Święty. Nabożeństwa na Rok Ducha Świętego” (Katowice 1998), „Uczestnicy czy niemi świadkowie” (Kielce 2005); kilkudziesięciu artykułów w dziełach zbiorowych i czasopiśmie: „Collectanea Theologica”, „Liturgia sacra”, „Ruch Biblijny i Liturgiczny”, „Śląskie Studia Teologiczno-Historyczne”.

Dnia 19 marca 2005 r. powołany przez Jana Pawła II do posługi Biskupa Legnickiego.